

Рік II.

15-го січня 1950 р.

Ч. 3.

НОВА УПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ

" Радісна новина!

На Загальних Зборах 7-го січня 1950 року вибрано нову Управу Громади в такому складі:

" "СТОКГОЛЬМСЬКИЙ ВІСНИК"
ОРГАНОМ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ.

- Василь ДЕХТЯР - Голова,
- Іван СТРАШКО - І-ший Заступник Голови,
- Михайло ПЛОЦАНСЬКИЙ - 2-гий Заступник Голови,
- Іван МИГАЛКО - Секретар,
- Григорій КИХ - Заступник Секретаря і Вібліотекар,
- Василь СТАСЮК - Скарбник.

" Згідно з договором між Українською Громадою й Українським Бюром, "Стокгольмський Вісник" перетворюється з тим числом на ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ ІМ. ГЕТЬМАНА ОРЛИКА. Перша і єдина українська газета в Швейції стає власністю і трибуною всього зорганізованого й національно-дисциплінованого українського громадянства цього терену.

Докладніше про Загальні Збори в середині числа.

" Почин Українського Бюра став уже громадською необхідністю. Хайже ж принесе він якнайбільше користі!

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА ВІДЗНАЧУЄ 240-ОВІ РОКОВИНИ ВИБОРУ

ПИЛИПА ОРЛИКА НА ГЕТЬМАНА.

В квітні цього року минає 240 літ з дня вибору на Гетьмана України великого мазепинця - Пилипа Орлика, під високим протекторатом короля шведів Карла XII.

Для відзначення цієї урочистої річниці, Загальні Збори Української Громади дня 7-го січня 1950 року постановили переіменувати назву Громади й затвердили слідуєче офіційне ім'я її:

"УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА ІМЕНІ ГЕТЬМАНА ОРЛИКА".

По шведськи:

"UKRAINSKA FORENINGEN HETMAN ORLYK".

УВАГА!

Почтова адреса:

УВАГА!

UKRAINSKA FORENINGEN HETMAN ORLYK
Postbox 5016 STOCKHOLM 5

Почтове жиро: UKRAINSKA FORENINGEN HETMAN ORLYK
Konto nr. 35 91 65 Stockholm 5

Телефон:
62 11 95

ними акціями проти окремих членів Громади. Крім того багато людей приїхало до Стокгольму на те, щоб вивчити причини протистатутного й протизаконного виключення Управою з членів двох Ревізорів Української Громади. Помітна була незломна воля членства оздоровити громадський сектор, вирівняти непорозуміння та пустити громадське життя в здорове русло.

І тут сталася неймовірна, досі нечувана й непрактикована в українському громадському житті подія. Уступачий голова Федорчук і секретар Скобович почали з наперед приготованої листи вичислювати людей, які мають "право" брати участь у Загальних Зборах, які мають "право" бути гостями. Полови на людей взагалі не попала ані на одну, ані на другу листу і мусіла б, за цим геніальним пляном відїжджати додому, за сотні кілометрів, не побувавши на Загальних Зборах, на які вони приїхали. За винятком кільканадцяти одиниць, всі члени й гості відмовилися від участі в такому збіговиці й поставили домагання переведення законних зборів. Найбільше обурення викликало намагання Управи, не допустити до Загальних Зборів навіть Ревізійної Комісії!

Формальним узасадненням для Федорчука й Скобовича мало бути, згідно з їх заявою, те, що в Зборах могли взяти участь тільки члени, які заплатили членську вкладку до місяця грудня включно. До окремої залі почали впускати кількох, раніше приготованих людей, між якими був п.Іванків, який не вплатив вкладки цілий рік, п.Семанюк з Мальмо, який не заплатив ні одної членської вкладки за цілий рік, і так інші подібні. В той час, коли дійсні члени, що своїми вкладками й жертвами підтримують Громаду, лишалося за дверима, в замкненій залі горстка змовників проти громадського співжиття почала відбувати наради під президією п.Семанюка, який не заплатив ні одної місячної вкладки.

За кілька хвилин почали покидати залю нелегальних нарад також ті члени, які від збентеження просто механічно ввійшли туди, або пішли туди з метою закликати уступаючу Управу до правопорядку. В багатьох з них були сліди на очах від схвильованія й огиди проти такого поступовання засліплених фанатиків, яких метою було, як ставало очевидним, зірвати Загальні Збори і таким чином затриматися при "владі" ще хоч один рік. Але Загальні Збори, не дивлячись на це, відбулися згідно з приписами статуту Української Громади та в згоді з законом.

Не дивлячись на пригноблення, яке в першому моменті викликали обурюючі засоби кліки, яка розраховувала свою перевагу на те, що Збори мали відбутися в чужому, намятому льоналі /Громада своєї власної домівки не має/, який Федорчук замовив у своєму власному імені /хоч заплатив за нього громадськими грішми/ і тому міг у ньому розпоряджатися, як хотів, Загальні Збори скоро набрали живого й ділового характеру. Навіть прикре, жалюгідне вражіння з першої в громадському житті шведських українців боївки, яка на сходах до залі стояла з ціллю випровокування бійки, якось затерлося. Було шкода дивитися на тих молодих трьох-чотирьох людей, які з затисненими п'ястками були готові кинутися на своїх земляків, щоб перевести в життя темні заміри стокгольмського політрука Рудника, безоглядного затійника всієї ворохобні на громадському секторі. Треба сподіватися, що ця безсовісна людина буде покарана своїми зверхниками, на яких покликуються, бо своєю діяльністю тут, при допомозі Федорчука й Скобовича, вона не тільки розкладає наше місцеве громадське життя, але й діє на шкоду національній справі України та компромітує ту українську політичну групу, за якого репрезентанта себе видає. Не можна собі ніяк уявити, щоб поважна українська політична група дозволяла себе компромітувати неотесаністю і безсовісністю такого "репрезентанта".

Ревізійна Комісія Української Громади в Швеції проголосила офіційно беззаконність махінацій Управи, після чого все присутнє громадянство, за винятком горстки кількох людей, що дали себе впрягти до воза нерозважної кліки, що рішила відколотися від громадського загалу, перейшла до відбування Загальних Зборів з такою порядком: 1. Відкриття, 2. Вибір Президії, 3. Привіти, 4. Зміни Статуту УГ, 5. Звіт Управи, 6. Звіт Ревізійної Комісії, 7. Дискусія над Звітами, 8. Вибір нової Управи, 9. Вибір Ревізійної Комісії, 10. Внесли запити.

Загальні Збори відкрив Голова ~~Хорв~~ Ревізіійної Комісії Української Громади, редактор Богдан Кентржинський, закликавши до річевих нарад в дусі громадської й національної солідарності. На Предсідника Зборів вибрано пана Василя Муляра, на секретаря п. Юрія Бориса. Загальні Збори вислали щирі привітти Українській Національній Раді, Українській Повстанчій Армії, Високопреосвященнішому Митрополитові Української ~~Краківської~~ Автокефальної Православної Церкви, Владигі Полікарпові та Високопреосвященному ~~Єпископу~~ Кир Іванові Вучкові, Апостольському Візитаторові Українців у Західній Європі. Після відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів, приступлено до переведення деяких змін Статуту Української Громади, запропонованих на звичайних сходах УГ, які попередили Загальні Збори того ж таки дня. Для відзначення 240-вих роковин вибору на гетьмана України Пилипа Орлика, надано Громаді ім'я цього великого діяльника, так що § I Статуту тепер звучить: "Товариство носить назву УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА ІМ. ГЕТЬМАНА ОРЛИКА, по шведськи УКРАЇНСКА БЬОРЕНІНГЕН ГЕТМАН ОРЛИК. Місцем осідку Громади є Стокгольм". § 3 Статуту змінено відносно числа членів Клубу Управи, яке тепер збільшено з 5 на 6. В § 13 встановлено, що "на випадок розвизання Української Громади ім. Гетьмана Орлика Річні Загальні Збори рішають про майно Громади". Досі статут це рішення помилково давав в руки Управи.

Ревізіійна Комісія поінформувала Загальні Збори про перебіг відносин з Управою. Уже в лютому 1949 р., несповна два місяці після Загальних Зборів, Управа виявила таке несолідне ставлення до Української Національної Ради, воупереч резолюції Загальних Зборів 6. I. 19 1949 р. та супроти пропонованого Виконним Органом УНРади Уповноваженого на Швецію, що Ревізіійна Комісія була змушена зарядити ревізію її діяльності. З кореспонденції з закордонними українськими установами виявилось, що Управа вже за той короткий час встигла скомпромітувати нашу організацію в очах поважних національних діячів. Попри це Управа розпочала безсовісну наклепницьку акцію проти ред. В. Кентржинського для якої не мала ніяких документів. На цій ревізії Голова Управи Федорчук, в присутності всіх членів Управи й Ревізіійної Комісії зложив письменно слово честі, що припинить свої наклепницькі акції, за які його одностайно на тому спільному засіданні осудили члени Управи й Ревізіійної Комісії. Проте вже кілька днів пізніше Федорчук продовжував свою акцію з ще більшою зажертістю, разом уже при відкритій участі Заступника Голови Романа Рудника, який на спільному засіданні заперечив свою причастність до акції Федорчука, яку він тоді окреслив прилюдно "здиною". Від того часу, як ствердила Ревізіійна Комісія і все громадянство, Федорчук, Рудник, а при кімті також секретар Слобович самовільно використовували ім'я й печатку Громади для своїх розкладових акцій, не завагалися шукати спілки з вороже наставленими поляками проти членів громади, які їм стали нелюбі, рознесли свій смітник також серед місцевих діячів балтійських країн, у яких викликали погорду до Громади своїми доносами, розбили і так невеличку нашу Громаду на два табори. Боячись відповідальності перед Загальними Зборами, вони намагалися не допустити до Зборів Ревізіійної Комісії та намінець і більшості громадянства. В зв'язку з цим Ревізіійна Комісія винесла резолюцію, якої зміст подано на іншому місці. Загальні Збори уневажили постанову Управи про виключення з Громади ревізорів В. Бориса й В. Кентржинського, засудили її негідне поступовання та висловили неодвіря всім членам Управи, окрім Смарбника Стасюка, який у своїй діяльності людяльно дотримувався статуту й закону та не пішов на беззаконний махінації В. Федорчука, Р. Рудника, В. Слобовича й К. Гарбаря. Своїм фанатизмом і засліпленістю, своїми хоробливими й маньяцькими амбіціями, ці люди причинили дуже багату шкоду громадському життю цього терену та самі поставили себе поза рамки консолідованого громадського життя. Вони відкололися від громади якраз тоді коли нарешті довершилась консолідація всіх теренових національних і громадських установ, вони й дали сферувуть свої зусилля на наклепи, доноси, роз'єднання. Але сьогодні вони не роблять принаймі у власному імені, чи в імені своєї кліки, не стгавачи тим самим більше палкого сорозу на нашу Громаду. Цей факт заспокоє охопильоване й обурене українське громадянство.

При виборі нової Управи Загальні Збори вишили з задоволення, що їй під створити на найширшій демократичній базі, щоб також громадянство на ж рівні отримало змогу, активно включитися в прагнє громади та її контролювати. На Голову Громади вибрано подавляючою більшістю голосів пана Василя Е Х Т Я Р Я, званого українського діяча в Скандинавії від десятих років. Продавж багатьох літ п. Дехтяр свого часу був Головою Української Громади в Фінляндії, де під його провідом маленька горстка українців вела вірну роботу, знану й визнану українськими громадськими й національними установами в цілому світі. Багато найвизначніших українських діячів науки, політики й громадського життя відвідували в свій час Фінляндію, всі вони знають особисто п. Дехтяра, цього невтомного борця за українську справу на Півночі. Його ім'я і його довголітній досвід стають залогом успішної праці Громади, його добре ім'я серед українців закордоном приверне також добре ім'я українців у Швеції, на яке кинула пляму попередня Управа. На Заступників Голови вибрано загально знаних і популярних серед громадянства членів І. Страшка та М. Плющанського, секретарем Громади став старий і досвідчений український діяч п. Іван Михалко, заступником Секретаря й Вібліотекарем призначено знаного усім українцем з транспорту Вернадотта Григорія Кіха. П. В. Стасюкові Загальні Збори висловили своє довіря й признання за позитивну працю в найтяжчих обставинах перевибором його на скарбника Громади. Всі члени нової Управи користуються повним довірям найширших кругів українського громадянства в Скандинавії, ім'я ж Голови Дехтяра ще більше популярне завдяки тій жертвенній праці, яку він у Фінляндії перепровадив як співробітник УІС /Українського Бюро/ та фактичний керівник Комітету Допомоги Українським Полоненим у Фінляндії.

До Ревізійної Комісії Громади ввійшли: Пані Михайлина Савляк, п. Василь Муляр і п. Я. Самсонович як члени, а пп. Б. Залуга й Т. Мельниченко як заступники.

Підчас кінцевих дискусій, в яких усі присутні брали живу участь, особливо ж п. Палірій, п. Зінченко, п. Дехтяр, п. Самсонович і ін., обговорено напрямні праці. П. Залуга підкреслював вагу видавання власного часопису та закликав до ще більшого похвалення цієї діяльності. Готовість Бюро передати Громаді "Стокгольмський Вісник" та перетворити його на її офіційне, прийнято з задоволенням. Загальні Збори Української Громади пройшли під знаком повної консолідації нашої Громади та її апарату з Представництвом Виконного Органу УНРади на Швецію, Українським Бюро, УІКореспонденцією, "Стокгольмський Вісник" та Українським Академічним Клубом. Присутні з великою жертвенністю склали членські вкладки та жертвували на "Стокгольмський Вісник", якого пресовий фонд зростає з дня на день: Загальні Збори Української Громади ім. Гетьмана Орлика закінчено відношеннями національного гинну.

В.С.

П о в і д о м л е н н я

1. Протокол Загальних Зборів Української Громади ім. Гетьмана Орлика 7.І. 1950 р. і новий Статут буде розісланий членам і громадянству до кінця січня н.р.
2. Всі листи й посилки до Громади висилати тільки на адресу: Ukrainska Foreningen Hetman Orlyk, Postbox 5016, Stockholm 5.
3. Платить членські вкладки! Висота вкладки незмінна: 2 /дві/ корони на місяць. Приднуйте нових членів! Чим більше членських вкладок, тим більша загарука нашої громадської праці. Всі гроші для Громади висилайте т і л ь к и на поштове жироє конто ч. 35 91 65: Ukrainska Foreningen Hetman Orlyk, Postgirok. nr. 359165, Stockholm 5.
4. Підтримуйте "Стокгольмський Вісник" пожертвами на пресовий фонд! Від тепер датки слати т і л ь к и на конто Громади: Ukrainska Foreningen Hetman Orlyk, Postgirokonto nr. 35 91 65, Stockholm 5. з зазначенням: "Фонд Ст.В."

у п р а в а .

150

В І Д О З В А

Члени Української Громади, українки й українці в Швеції!

З нагоди Нового Року Управа складає всім Вам щиро-сердечний привіт та здоровить усім добром. Бажаємо, щоб кожний у цьому році успішно перевів у життя свої приватні плани та щоб одночасно причинився до поживлення праці нашої Громади на користь Батьківщини й на користь усього українського загалу в північних країнах Скандинавії.

Ми цей рік започаткували гарно: об'єднанням всіх конструктивних і творчих сил нашого терену для спільного прямування до однієї мети. Присутність на Загальних Зборах Уповноваженого Виконного Органу УНРади та щирий привіт Зборів УНРаді включив нашу колонію в ряди Воєнної України під одним національно-політичним проводом, якому підпорядкувалася вся українська еміграція в цілому світі. Надхнений приті Зборів Української Повстанчої Армії - УПА - визначив нашу нерозривну спільність з Рідним Краєм і його героїчними партизанами-лицарями, кровними братами нашими, які зі зброєю в руках ведуть нерівну боротьбу за ті ідеали, якими горить цілий наш народ у Батьківщині й на вигнанні.

Синівський привіт Князем Українських Церков, Високопресвященнішому Митрополитові Полікарпові та Високопресвященному Єпископові Кир Іванові Бучкові визначили нашу рішучість, керуватись у праці засадами християнської етики й моралі.

На Загальних Зборах до повного порозуміння між усіма існуючими українськими організаціями й установами цього терену: Представництвом Виконного Органу УНРади на Швеції, Українською Громадою, Українським Бюро, Українським Академічним Клубом, "Стокгольмським Вісником" і Українською Політичною Кореспонденцією /УПК/.

Об'єднані спільною ідеєю, національною солідарністю й братерською любов'ю, будемо докладати всіх сил, щоб піднести рівень нашого національно-громадського життя до вершин, які відповідали б інтересам нашого народу, життєвими потребам нашої колонії на Півночі, засадам демократії та культурному рівневі країни, в якій живемо.

Від цього спільного фронту відбилася невеличка горстка фанатиків, яких непогамовані беззаконні методи засудило все демократичне громадянство з Стокгольму й з-поза Стокгольму. Сподіваємось, що ці люди таки накінець зрозуміють шкідливість своїх терористичних метод і схаменуться. Нашою ціллю є гармонійне співжиття всіх українців у Швеції й Скандинавії, об'єднання всіх наших сил в службі Батьківщини. В нашій Громаді двері відкриті для всіх чесних земляків доброї волі.

Підтримуйте свою Громаду! Приєднуйте їй нових членів! Вплачуйте точно членські вкладки! Жертвуйте на "Стокгольмський Вісник"!

Стокгольм, дня 8-го січня 1950 року.

За у

Василь Дехтяр вр.
Голова

Іван Мигалко вр.
Секретар

Адреса для листування: UKRAINSKA FÖRENINGEN HETMAN ORLYK,
Postbox 5016, Stockholm 5
Для грошей: Postgirokonto nr. 35 91 65, Stockholm 5.